

[Fr. Dalgaard.]

som den højtærede udenrigsminister gjorde rede for.

Jeg hilser også med stor tilfredshed de udtalelser om Grønland, der er blevet fremsat i folketinget, og som går ud på, at konventionen også bør omfatte Grønland. Når den nye grundlov er blevet vedtaget her på rigsdagen — og det tvivler jeg ikke om at den hurtigt vil blive — og tiltrådt ved folkeafstemning — hvad jeg heller ikke tvivler om —, er det en selvfølge i alle tilfælde, at Grønland er med. Men jeg synes, det er rigtigt og godt, at vi allerede inden den endelige vedtagelse af grundloven udtrykkelig nævner, at Grønland er omfattet af vore afgørelser.

Jeg skal på mit partis vegne tiltræde forslaget til rigsdagsbeslutning om Danmarks ratifikation af den foreliggende konvention.

Federspiel: Jeg kan ganske tilslutte mig det ærede medlem hr. Fr. Dalgaards søbre vurdering af denne konventions og tillægsprotokols betydning og af dens virkninger for vort samfund. Det, det drejer sig om, er i virkeligheden det første skridt på den fælles europæiske lovgivnings vej, en lovgivning, der bevæger sig ad andre baner end de normale parlamentariske kanaler. Formen er en regeringskonvention med tilslutning af det særlige parlamentariske organ, Europarådets rådgivende forsamling.

Forud for denne konventions tilblivelse ligger et meget betydeligt arbejde både af regerings-sagkyndige og af folkeretssagkyndige, der har givet disse bestemmelser en sådan afpudsning og en sådan balance, at der ikke kan være grund for noget af de deltagende lande til at føle sig trykket af enkeltheder i disse bestemmelser, der jo på visse områder griber meget vidt ind endogså i det enkelte lands suveræne beføjelser.

Det er bl. a. således, at for en stat, der tiltræder kommissionens jurisdiktion og anerkender kommissionens kompetence og tillige domstolens beføjelser, kan i visse tilfælde endogså domme afsagt af landets højeste domstol blive genstand for en revision i den forstand, at hvis man skønner, at der er begået uret, skal der kunne ske oprejsning for den pågældende gruppe af personer og de pågældende individer, hvis rettigheder i henhold til konventionen er krænket.

Dette første skridt på den europæiske

lovgivnings bane har haft sin store betydning, fordi de bestræbelser, der udfoldes mere eller mindre ubevidst af de europæiske lande for at finde sammen i et snævrere samarbejde, nødvendigvis må forudsætte, at der er visse fælles normer, at man har samme udgangspunkt ved bedømmelsen af f. eks. ejendomsretten, retten til at organisere sig og mange af disse ting, som man måske ellers tager op til behandling i enkeltheder, men som nu må ligge fast som vedtagne normer for et europæisk samfund.

Selvfølger er de forskellige europæiske lande, der deltager i Europarådets forsamlinger, nået frem til forskellige stadier af demokratisk udvikling, men man skal ikke overvurdere forskellighederne. Jeg tror således, at det er lidt vel summarisk, når man i et bilag til forfatningskommissionens betænkning giver den meget kortfattede beskrivelse af den tyrkiske forfatning, at styret er nærmest diktatorisk. Det er noget, der ligger ikke så få år tilbage i tiden. I samtlige de europæiske lande, der er medlemmer af Europarådet, hersker den fundamentale ret, at man kan blive af med en regering, hvis man kan opnå flertal imod regeringen. Disse integreringsbestræbelser, bestræbelserne for at samle både den europæiske økonomi og den europæiske politiske aktivitet indenfor en fælles ramme, vil utvivlsomt blive styrket, når den europæiske grundlov er sikkert i havn og har opnået det fornødne antal ratifikationer.

Jeg udtaler på venstres vegne glæde over den højtærede ministers meddelelse om, at man ikke alene foreslår denne konvention ratificeret, men tillige, at man fra dansk side tiltræder såvel kommissionens kompetence som domstolens kompetence. Det må være en ganske selvfølge ting, at konventionens bestemmelser udstrækkes til også at gælde for Grønland.

Til slut vil jeg takke den højtærede minister for den venlige anerkendelse, han ydede de repræsentanter i Europarådet, der har beskæftiget sig med denne konvention under dens tilblivelse. Under dette arbejde har det selvfølgelig været en ganske særlig opgave for samtlige danske repræsentanter at have opmærksomheden henvendt på den beskyttelse, der gennem denne konvention kunne ydes de nationale mindretal, selvfølgelig navnlig vort mindretal syd for grænsen. Det, der her er opnået, er ikke noget voldsomt sensationelt, men det ko-